

Զուգահեռ նախազգուշացումներ — Երկրորդը

Մարգարեական գորգանկարի բացահայտումը. Հայտնություն 14-ի պատգամների վերծանումը միլլերիտական պատմության մեջ և այսօր

Jeff Pippenger
2023-08-08

Երբ տասը կույսերի առակը կատարվեց միլլերիտական պատմության մեջ, դա տեղի ունեցավ երկրորդ հրեշտակի պատգամի ընթացքում: Երկրորդ հրեշտակի պատգամը ներկայացնում է երկու տարբեր պատգամներ՝ թե՛ իրենց ընդգրկած ժամանակաշրջանի, թե՛ պատգամի նպատակային լսարանի առումով: Երկրորդ հրեշտակի պատգամը ուղղված էր բողոքական եկեղեցիներին, որոնք նոր էին վերադարձել Հռոմ և դարձել Բաբելոնի դուստրերը: Կեսգիշերյան աղաղակը ուղղված էր քնած միլլերիտներին: Առաջին պատգամը ուղղված էր միլլերիտներից դուրս, երկրորդը՝ ներս: Մա մեր օրերում բառացիորեն կկատարվի:

Մեր օրերի կրկնության մեջ անհրաժեշտ է նկատել այն տարբերությունը, որ ադվենտիզմի սկզբում երկրորդ հրեշտակի լուրը նախ դուրս եկավ Միլլերականների շրջանակներից դուրս, և ապա լուրի երկրորդ մասը ներս մտավ Միլլերականների մեջ: Ադվենտիզմի վերջում, երբ առակը դարձյալ կրկնվում է, նույն կերպ կրկնվում է նաև երկրորդ հրեշտակի լուրը: Մեզ այդ մասին ուղղակիորեն ասվում է ոչ թե պարզապես մի քանի, այլ բազմիցս: Սակայն լուրի երկմաս բնույթը վերջում շրջվում է: Առաջին լուրը գնում է ադվենտիզմին, իսկ երկրորդը՝ ադվենտիզմից դուրս գտնվողներին: Մեզ ասվում է, որ Հայտնություն տասնութի հրեշտակով ներկայացված գործն ու լուրը երկրորդ հրեշտակի լուրի կրկնությունն են:

«Մարգարեն ասում է. «Տեսայ այլ հրեշտակ մը երկինքէն իջնելիս, որ մեծ իշխանութիւն ունէր. եւ երկիրը լուսաւորուեցաւ անոր փառքով: Եւ ան հօրապէս աղաղակեց մեծ ձայնով՝ ըսելով. Ընկաւ Բաբելոնը մեծը, ընկաւ, եւ եղաւ դէւերու բնակութիւն» (Հայտնություն 18:1, 2): Մա այն նոյն պատգամն է, որ տրուեց երկրորդ հրեշտակին կողմէ: Բաբելոնը ընկաւ, «որովհետեւ իր պոռնկութեան բարկութեան գինիով խմեցուց բոլոր ազգերը» (Հայտնություն 14:8): Ի՞նչ է այդ գինին:—Անոր սուտ վարդապետութիւնները: Ան աշխարհին տուաւ սուտ շաբաթ մը՝ չորրորդ պատուիրանին Շաբաթին փոխարէն, եւ կրկնեց այն սուտը, որ Սատանան առաջին անգամ ըսաւ Եվային Եդեմի մէջ՝ հոգիին բնական անմահութիւնը: Բազմաթիւ համանման մոլորութիւններ եւս տարածեց հեռու եւ լայն, «մարդոց պատուիրանները որպէս վարդապետութիւն սորվեցնելով» (Մատթեոս 15:9):»

«Երբ Հիսուսը սկսեց Իր հրապարակային ծառայությունը, Նա մաքրեց Տաճարը նրա սրբապիղծ պղծումից: Նրա ծառայության վերջին գործողություններից մեկը Տաճարի երկրորդ մաքրումն էր: Այսպես էլ աշխարհի նախազգուշացման վերջին գործում եկեղեցիներին ուղղվում են երկու առանձին կոչեր: Երկրորդ հրեշտակի պատգամն է. «Ընկավ, ընկավ Բաբելոնը՝ այն մեծ քաղաքը, որովհետև նա բոլոր

ազգերին խմեցրեց իր պոռնկության ցասման գինուց» (Հայտնություն 14:8): Եվ երրորդ հրեշտակի պատգամի բարձր աղաղակի մեջ երկնքից մի ձայն է լսվում, որ ասում է. «Դու՛րս եկեք նրանից, իմ ժողովուրդ, որպեսզի նրա մեղքերի մասնակից չլինեք, և որպեսզի նրա պատուհասներից չընդունեք: Որովհետև նրա մեղքերը հասել են մինչև երկինք, և Աստված հիշեց նրա անօրենությունները» (Հայտնություն 18:4, 5)»: Ընտիր լուրեր, գիրք 2, 118:

Ադվենտիզմի սկզբնավորման ժամանակ երկրորդ հրեշտակի պատգամը նույն պատգամն է, ինչ Հայտնության տասնութերորդ գլխի հրեշտակով ներկայացված պատգամը, և այդ նախազգուշացման մեջ կան երկու ձայներ, որոնք հռչակում են մի պատգամ: Առաջին ձայնը հռչակվում է, երբ երկիրը լուսավորվում է նրա փառքով, իսկ չորրորդ համարում Հովհաննեսը լսեց մի այլ ձայն, որն ասում էր. «Դուրս եկե՛ք նրանից»:

Միլլերական պատմության մեջ Բաբելոնից դուրս գալու կոչը նախ եկավ, իսկ Միլլերականներին ուղղված պատգամը՝ հետո: Հայտնություն տասնութում երկրորդ ձայնն է, կամ երկրորդ պատգամը, որ դիմում է Ադվենտիզմից դուրս գտնվողներին: Այն հայտարարության հետ միասին, թե «եկեղեցիներին ուղղված երկու զանազան կոչեր են արված», մենք տեսնում ենք նաև, որ այն երկու դեպքերը, երբ Քրիստոսը սրբեց տաճարը (Իր ծառայության սկզբում և վերջում), նույնպես Ադվենտիզմի սկզբի և ավարտի պատկերացումն են:

Ադվենտիզմի սկզբնավորումը պատկերեց գործիչների մաքրագործում, որն օգնեց կառուցելու այն հիմքը, որի հաստատման համար գործածվեց Վիլյամ Միլլերը: Հիմքը ամբողջացավ երկրորդ հրեշտակի լուրի ավարտին, որովհետև երրորդ հրեշտակի գալստյամբ՝ 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ին, հասկանալի դարձան այն ճշմարտությունները, որոնք կազմում են ադվենտիզմի հիմքերը, նրանց համար, ովքեր կամենում են լսել:

Հիմքի կառուցման գործը ավարտվեց երկրորդ հրեշտակի պատմության գագաթնակետին, երբ «եկեղեցիներին ուղղված երկու առանձնահատուկ կոչեր հնչեցին»: Առաջին կոչը Միլլերի հետևորդներից դուրս գտնվողների համար էր, երկրորդը՝ Միլլերի հետևորդների համար: Սակայն Ադվենտիզմի սկզբին համընկնող մեկ այլ սկիզբ էլ կա՝ Քրիստոսի ծառայությունը, երբ Նա առաջին անգամ մաքրեց Իր տաճարը: Տաճարի մաքրվելուն վերաբերող մարգարեական պատկերավորությունը նշանավորում է մաքրագործություն Նրա ծառայության սկզբում և վերջում, ինչը, իր հերթին, նախատիպորեն ներկայացնում է Ադվենտիզմի մաքրագործությունը նրա սկզբում և ավարտին: Քրիստոսի տաճարի երկու մաքրումները համընկնում են Ադվենտիզմի սկզբի և ավարտի հետ, սակայն Նրա պատգամը միայն Իր ուխտի ժողովրդի համար էր, որոնք գտնվում էին Աստծուց իրենց ընդմիջտ բաժանելու ընթացքի մեջ:

Ադվենտիզմի սկիզբը ներկայացրեց մի պատգամ, որը հռչակում էր դատաստանի բացվելը, իսկ Ադվենտիզմի ավարտը հռչակում է դատաստանի ավարտը: Հիսուս

առաջին անգամ մաքրեց տաճարը և հանդիմանեց հրեաներին, որ Իր տունը ավազակների որջի էին վերածել, սակայն տաճարի երկրորդ մաքրումը եղավ «Նրա ծառայության վերջին գործողություններից մեկը»: Իր ծառայության ավարտին Նա այլևս հրեաներին չասաց, թե նրանք Իր Հոր տունը ավազակների որջ են դարձրել, այլ այն ժամանակ նրանց ասաց, որ իրենց տունը «իրենց ամայի է թողնված»:

«Մինչդեռ ամեն ազգից երկրպագուներ էին փնտրում այն տաճարը, որ նվիրված էր Աստծու երկրպագությանը: Ոսկով և թանկարժեք քարերով շողշողացող այն գեղեցկության ու վեհության տեսիլք էր: Բայց Եհովան այլևս չէր գտնվում այդ սքանչելիության պալատում: Իսրայելը, որպես ազգ, բաժանվել էր Աստծուց: Երբ Քրիստոսը, Իր երկրային ծառայության ավարտին մոտ, վերջին անգամ նայեց տաճարի ներքին մասին, ասաց. «Ահա ձեր տունը ձեզ ավերակ է թողնվում»: Մատթեոս 23:38: Մինչ այդ Նա տաճարը կոչել էր Իր Հոր տունը, բայց երբ Աստծու Որդին դուրս եկավ այդ պատերից, Աստծու ներկայությունը հավիտյան հեռացվեց այն տաճարից, որ կառուցված էր Իր փառքի համար»: Գործք Առաքելոց, 145:

Տաճարը, որ Նա սկզբում մաքրեց, տարբեր էր այն տաճարից, որ մաքրեց վերջում: Առաջին տաճարը Իր Հոր տունն էր, իսկ երկրորդ տաճարը հրեաների տունն էր: Տերը սկզբում ուխտի մեջ մտավ Ադվենտիզմի հետ, և ադվենտիստները դարձան քահանաներ Նրա տաճարում: Ադվենտիզմի վերջում նրանք այլևս քահանաներ չեն լինելու, և նրանց տունը ամայանալու է:

Երկրորդ հրեշտակը ներկայացնում է երկու լուր: Սա այն պատճառներից մեկն է, որ լուրը ներկայացված է որպես Բաբելոնի երկակի անկում: Սա Բաբելոնի անկման երկու անգամ կրկնված հոչակման գլխավոր պատճառը չէ, սակայն պատճառներից մեկն է: Բնչպե՞ս է սա երկու լուր:

Երկրորդ հրեշտակը հայտնվեց՝ ի պատասխան առաջին հրեշտակի պատգամի մերժման: Երբ ձախողված կանխասացությունը, որը 1843 թվականը նույնացնում էր որպես 2300-ամյա մարգարեության ավարտ, բողոքական եկեղեցիները գործածեցին այդ սխալ պատգամը՝ մերժելու Միլլերի պատգամը: Միլլերի պատգամը առաջին հրեշտակի պատգամն էր: Նրա մերժման պահին բողոքական եկեղեցիները, որոնք ավելի քան 1260 տարի եղել էին Աստծո եկեղեցին անապատում, մերժվեցին և դարձան Բաբելոնի դուստր: Այդ պահին երկրորդ հրեշտակը եկավ իր պատգամով:

Պատմության այն զանազան տարրերի հետ, որ մենք քննության ենք առնում, առնչվում են մի շարք շատ կարևոր կետեր: Կա առնվազն մեկ կետ, որը պետք է աստիճանաբար զարգացվի, որովհետև այն անշուշտ նպաստում է Հիսուս Քրիստոսի Հայտնության պատգամի ըմբռնմանը, որն այժմ ապակնքվում է: Այս պատճառով ես ներառում եմ այդ պատմությանը վերաբերող մի շատ կարևոր հատված: Ես մատնանշում եմ երկու գլուխ, սակայն այդ երկու գլուխների միջև կա նաև երրորդ կարևոր գլուխը: Ես այս պահին այն չեմ ներառում, որպեսզի սահմանափակեմ մեր քննության շրջանակը:

Ընթերցելիս ուշադրություն դարձրեք, թե որ հրեշտակին է ուղղված խոսքը, հետևեք փորձության ընթացող, աստիճանական գործընթացին, առաջին պարբերությունում

նկատեք, որ Հայտնություն տասնութի հրեշտակի մարգարեական բնութագրերը նաև առաջին հրեշտակի բնութագրերն են: Նկատեք, որ պատգամներից մեկին խաչել նշանակում է խաչել Քրիստոսին, և նկատեք, որ երեք հրեշտակներն էլ ներկայացված են որպես առանձին, մեկական հրեշտակներ, մինչդեռ Կեսգիշերյան Աղաղակի լուրը հրեշտակների բազմություն է:

«Ինձ ցույց տրվեց այն հետաքրքրությունը, որ ամբողջ երկինքն ունեցել էր այն գործի նկատմամբ, որ կատարվում էր երկրի վրա: Հիսուսը հանձնարարեց մի գորավոր և հզոր հրեշտակի իջնել և զգուշացնել երկրի բնակիչներին, որպեսզի պատրաստվեն Նրա երկրորդ հայտնությանը: Ես տեսա, թե ինչպես հզոր հրեշտակը թողեց Հիսուսի ներկայությունը երկնքում: Նրա առջևից ընթանում էր չափազանց պայծառ և փառավոր լույս: Ինձ ասվեց, որ նրա առաքելությունն էր իր փառքով լուսավորել երկիրը և զգուշացնել մարդուն Աստծո գալիք բարկության մասին: Բազմություններն ընդունեցին լույսը: Ոմանք թվում էին շատ լռամիտ, մինչդեռ ուրիշները ուրախ էին և հափշտակված: Լույսը սփռվեց բոլորի վրա, բայց ոմանք միայն ընկնում էին լույսի ազդեցության տակ և այն սրտանց չէին ընդունում: Սակայն բոլոր նրանք, ովքեր ընդունեցին այն, իրենց երեսը վեր ուղղեցին դեպի երկինք և փառավորեցին Աստծուն: Շատերը լցվեցին մեծ բարկությամբ: Ծառաներն ու ժողովուրդը միացան անարգների հետ և համառորեն դիմադրեցին այն լույսին, որ սփռվել էր հզոր հրեշտակի կողմից: Բայց բոլոր նրանք, ովքեր ընդունեցին այն, հեռացան աշխարհից և սերտորեն միավորվեցին միմյանց հետ»:

«Սատանան և նրա հրեշտակները եռանդուն կերպով զբաղված էին՝ ձգտելով, որ ում միայն կարողանային, նրանց միտքը լույսից շեղեն: Այն խումբը, որ մերժեց այն, մնաց խավարի մեջ: Ես տեսա հրեշտակին, որ ամենախորին հետաքրքրությամբ հսկում էր Աստծո անվանական ժողովրդին, որպեսզի արձանագրի այն բնավորությունը, որ նրանք զարգացրին, երբ նրանց ներկայացվեց երկնային ծագում ունեցող պատգամը: Եվ քանի որ Հիսուսի հանդեպ սեր դավանողներից շատերը երկնային պատգամից դարձան՝ արհամարհանքով, ծաղրանքով և ատելությամբ, մի հրեշտակ, իր ձեռքում մագաղաթ ունենալով, այդ ամոթալի գրառումն արեց: Ամբողջ երկինքը լցված էր սրտմտությամբ, որովհետև Հիսուսը անարգվում էր Իր անվանական հետևորդների կողմից»:

«Ես տեսա վստահացալների հիասթափությունը: Նրանք իրենց Տիրոջը չտեսան սպասված ժամանակին: Աստծո նպատակն էր ծածկել ապագան և Իր ժողովրդին բերել վճռորոշ ընտրության մի կետի: Առանց այս ժամանակային կետի՝ Աստծո կողմից նախատեսված գործը չէր կատարվի: Սատանան շատերի մտքերը տանում էր չափազանց հեռու՝ դեպի ապագա: Քրիստոսի հայտնվելու համար հռչակված ժամանակահատվածը պետք է միտքը մղեր ներկայիս պատրաստության ջերմեռանդ որոնման: Երբ ժամանակն անցավ, նրանք, ովքեր լիովին չէին ընդունել հրեշտակի լույսը, միացան նրանց, ովքեր արհամարհել էին երկնային լուրը, և ծաղրանքով դարձան հիասթափվածների դեմ: Ես տեսա, թե ինչպես երկնքի հրեշտակները խորհրդակցում էին Հիսուսի հետ: Նրանք նկատել էին Քրիստոսի անվանական հետևորդների վիճակը: Որոշակի ժամանակի անցնելը նրանց փորձել ու ապացուցել էր, և շատ շատեր կշռվել էին կշեռքի վրա և պակաս գտնվել: Նրանք

բոլորը բարձրաձայն դավանում էին, թե քրիստոնյաներ են, սակայն գրեթե ամեն ինչում ձախողվել էին Քրիստոսին հետևելու մեջ: Սատանան ցնծում էր Քրիստոսի անվանական հետևորդների վիճակի վրա: Նա նրանց իր որոգայթի մեջ ուներ: Նա մեծամասնությանը շեղել էր ուղիղ ճանապարհից, և նրանք փորձում էին այլ ճանապարհով բարձրանալ դեպի երկինք: Հրեշտակները տեսնում էին, որ մաքուր, անարատ և սուրբ մարդիկ խառնված են Սիոնի մեղավորների և աշխարհասեր կեղծավորի հետ: Նրանք հսկել էին Հիսուսի ճշմարիտ սիրահարների վրա, բայց ապականվածները ներգործում էին սրբերի վրա»:

«Նրանք, որոնց սրտերը բոցավառված էին Հիսուսին տեսնելու տենչանքով, բուռն փափագով, իրենց հավատակից եղբայրների կողմից արգելվում էին խոսելու Նրա գալստյան մասին: Հրեշտակները դիտում էին ամբողջ տեսարանը և կարեկցում էին մնացորդին, որ սիրում էր Հիսուսի հայտնվելը: Մեկ այլ հզոր հրեշտակի հանձնվեց իջնել երկիր: Հիսուսը նրա ձեռքը տվեց մի գրություն, և երբ նա իջավ երկիր, աղաղակեց. «Բաբելոնն ընկավ, ընկավ»: Ապա ես տեսա, որ հիասթափվածները դարձյալ ուրախադեմ երևացին և իրենց աչքերը բարձրացրին դեպի երկինք՝ հավատով և հույսով նայելով իրենց Տիրոջ հայտնությանը: Բայց շատերը կարծես շարունակում էին մնալ մի տխմար վիճակի մեջ, ասես քնած լինեին. սակայն ես կարող էի տեսնել խոր վշտի հետքը նրանց դեմքերի վրա: Հիասթափվածները Աստվածաշնչից տեսան, որ իրենք գտնվում էին տարրնկեցության ժամանակում, և որ պետք է համբերությամբ սպասեին տեսիլքի կատարմանը: Նույն ապացույցը, որ նրանց առաջնորդել էր 1843 թվականին սպասելու իրենց Տիրոջը, նրանց մղեց սպասելու Նրան 1844 թվականին: Ես տեսա, որ մեծամասնությունը չուներ այն գործությունը, որ բնորոշում էր նրանց հավատը 1843 թվականին: Նրանց հիասթափությունը թուլացրել էր նրանց հավատը: Բայց երբ հիասթափվածները միացան երկրորդ հրեշտակի աղաղակին, երկնային զորքերը խորագույն հետաքրքրությամբ հետևում էին և նշմարում էին պատգամի ազդեցությունը: Նրանք տեսան, թե քրիստոնյա անունը կրողները ծաղրանքով և արհամարհանքով շրջվեցին դեպի նրանք, ովքեր հիասթափվել էին: Երբ այս խոսքերն ընկնում էին ծանակողի շուրթերից՝ «Դուք դեռ վեր չեք գնացել», մի հրեշտակ գրի էր առնում դրանք: Հրեշտակն ասաց. «Նրանք ծաղրում են Աստծուն»»:

«Ինձ կրկին ուղղեցին դեպի Եդիայի փոխադրությունը: Նրա պատմուճանը ընկավ Եդիսեի վրա, և չար երեխաներ (կամ երիտասարդներ) գնացին նրա հետևից՝ ծաղրելով ու աղաղակելով. «Ելի՛ր, ո՛վ ճաղատագլուխ, ելի՛ր, ո՛վ ճաղատագլուխ»: Նրանք ծաղրեցին Աստծուն և հենց այնտեղ էլ արժանացան իրենց պատժին: Նրանք այդ սովորել էին իրենց ծնողներից: Եվ նրանք, ովքեր ծաղրել ու ծանակել են սրբերի վեր բարձրանալու գաղափարը, պիտի այցելվեն Աստծո պատուհասներով և պիտի գիտակցեն, որ նրա հետ խաղ անելն աննշան բան չէ»:

«Հիսուսը մյուս հրեշտակներին պատվիրեց արագ թռչել՝ վերակենդանացնելու և ամրացնելու Իր ժողովրդի տկարացած հավատը, և պատրաստելու նրանց հասկանալու երկրորդ հրեշտակի լուրը և այն կարևոր քայլը, որ շուտով պետք է կատարվեր երկնքում: Ես տեսա, որ այս հրեշտակները Հիսուսից ստացան մեծ գործություն և լույս, և արագ թռչեցին դեպի երկիր՝ կատարելու իրենց

հանձնարարությունը՝ օգնելու երկրորդ հրեշտակին իր գործում: Մեծ լույս փայլեց Աստծու ժողովրդի վրա, մինչ հրեշտակները բացականչում էին: Ահա Փեսան գալիս է, ելե՛ք ընդառաջ նրան: Այնուհետև ես տեսա, որ այդ հիասթափվածները վեր կացան և, ներդաշնակությամբ երկրորդ հրեշտակի հետ, հռչակեցին: Ահա Փեսան գալիս է, ելե՛ք ընդառաջ նրան: Հրեշտակներից եկող լույսը ամենուր թափանցեց խավարի մեջ: Սատանան և նրա հրեշտակները ձգտում էին կասեցնել այդ լույսի տարածումը և դրա նախասահմանված ազդեցությունը: Նրանք հակառակվում էին Աստծու հրեշտակներին և ասում նրանց, թե Աստված խաբել էր ժողովրդին, և որ իրենց ողջ լույսով ու զորությամբ անգամ նրանք չէին կարող ժողովրդին համոզել, որ Հիսուսը գալիս է: Աստծու հրեշտակները շարունակեցին իրենց գործը, թեև Սատանան ջանում էր փակել ճանապարհը և մարդկանց միտքը հեռացնել լույսից: Նրանք, ովքեր ընդունեցին այն, երևում էին շատ երջանիկ: Նրանք իրենց աչքերը հառեցին դեպի երկինք և տենչում էին Հիսուսի հայտնվելուն: Ումանք մեծ տազնապի մեջ էին՝ լալով և աղոթելով: Նրանց աչքերը, կարծես, հառված էին իրենք իրենց վրա, և նրանք չէին համարձակվում վեր նայել»:

«Երկնքից եկած թանկագին լույսը ցրեց նրանց պատած խավարը, և նրանց աչքերը, որոնք հուսահատությամբ սկետված էին իրենց վրա, վեր բարձրացան, մինչդեռ շնորհակալությունն ու սուրբ ուրախությունը արտահայտվում էին նրանց դեմքի ամեն մի գծի վրա: Հիսուսը և ողջ հրեշտակային զորքը հավանությամբ էին նայում հավատարիմ, սպասողներին:»

«Նրանք, ովքեր մերժեցին և հակառակվեցին առաջին հրեշտակի պատգամի լույսին, կորցրին երկրորդի լույսը և չկարողացան օգտվել այն զորությունից և փառքից, որ ուղեկցում էին «Ահա Փեսան գալիս է» պատգամին: Հիսուսը խոժոռ դեմքով շրջվեց նրանցից: Նրանք անտեսել և մերժել էին Նրան: Նրանք, ովքեր ընդունեցին պատգամը, պարուրված էին փառքի ամպով: Նրանք սպասում էին, արթուն հսկում և աղոթում՝ Աստծո կամքը ճանաչելու համար: Նրանք մեծապես վախենում էին Նրան վիրավորելուց: Ես տեսա սատանային և նրա հրեշտակներին, որոնք փորձում էին փակել այս աստվածային լույսը Աստծո ժողովրդի առջև, բայց քանի դեռ սպասողները փայփայում էին լույսը և իրենց հայացքը երկրից բարձր՝ դեպի Հիսուս էին ուղղում, սատանան իշխանություն չունեւ նրանց զրկելու այս թանկագին լույսից: Երկնքից տրված պատգամը կատաղեցրեց սատանային և նրա հրեշտակներին, և նրանք, ովքեր դավանում էին, թե սիրում են Հիսուսին, բայց արհամարհում էին Նրա գալուստը, ծաղրում և ծանակում էին հավատարիմ, վստահողներին: Սակայն մի հրեշտակ նշում էր ամեն մի վիրավորանք, ամեն մի արհամարհանք, ամեն մի չարաշահում, որ նրանք կրում էին իրենց այսպես կոչված եղբայրներից: Շատ-շատերը բարձրացրին իրենց ձայնը՝ աղաղակելու. «Ահա Փեսան գալիս է», և թողեցին իրենց եղբայրներին, որոնք չէին սիրում Հիսուսի հայտնվելը և չէին հանդուրժում, որ իրենք խոսեն Նրա երկրորդ գալստյան մասին: Ես տեսա, որ Հիսուսը երեսը թեքեց նրանցից, ովքեր մերժում և արհամարհում էին Նրա գալուստը, և ապա հրամայեց հրեշտակներին Իր ժողովրդին դուրս հանել անմաքուրների միջից, որպեսզի նրանք չպղծվեն: Նրանք, ովքեր հնազանդվեցին պատգամներին, առանձնացան՝ ազատ ու միաբան: Սուրբ և գերազանց լույս էր փայլում նրանց վրա: Նրանք ուրացան աշխարհը, նրանից կտրեցին իրենց

կապվածությունները և զոհաբերեցին իրենց երկրային շահերը: Նրանք հրաժարվեցին իրենց երկրային գանձերից, և նրանց լարված հայացքը դեպի երկինք էր ուղղված՝ ակնկալելով տեսնել իրենց սիրելի Ազատարարին: Սրբազան, սուրբ ուրախություն էր շողում նրանց դեմքերին և վկայում այն խաղաղության ու ուրախության մասին, որ թագավորում էին նրանց ներսում: Հիսուսն Իր հրեշտակներին պատվիրեց գնալ և գորացնել նրանց, որովհետև նրանց փորձության ժամը մոտենում էր: Ես տեսա, որ այս սպասողները դեռևս չէին փորձվել այնպես, ինչպես պետք է փորձվեին: Նրանք դեռևս գերծ չէին սխալներից: Եվ ես տեսա Աստծո ողորմությունն ու բարությունը, որ Նա նախազգուշացում էր ուղարկում երկրի մարդկանց և կրկնվող պատգամներ՝ նրանց ժամանակի մի որոշակի կետի հասցնելու համար, որպեսզի առաջնորդի նրանց իրենց անձերը ջանասիրաբար քննելու, որպեսզի նրանք ազատվեն այն սխալներից, որոնք փոխանցվել են հեթանոսներից և պապականներից: Այս պատգամների միջոցով Աստված դուրս է բերում Իր ժողովրդին այնտեղ, որտեղ կարող է նրանց համար գործել ավելի մեծ գործությամբ, և որտեղ նրանք կարող են պահել Նրա բոլոր պատվիրանները....»

«Երբ Հիսուսի ծառայությունը Սուրբ տեղում ավարտվեց, և Նա մտավ Ամենասուրբը ու կանգնեց Աստծո օրենքը պարունակող տապանակի առաջ, Նա երկիր ուղարկեց մեկ այլ հզոր հրեշտակի՝ երրորդ պատգամով: Նա հրեշտակի ձեռքը դրեց մի մագաղաթ, և երբ նա վեհությամբ ու գործությամբ իջնում էր երկիր, հռչակում էր մի սարսափազդու նախազգուշացում՝ ամենասուկալի սպառնալիքը, որ երբևէ հասցվել է մարդուն: Այս պատգամը նախատեսված էր Աստծո զավակներին զգաստության մեջ դնելու և նրանց ցույց տալու գայթակղության ու նեղության այն ժամը, որ նրանց առջև էր: Հրեշտակն ասաց. «Նրանք մերձամարտության մեջ պիտի մտնեն գազանի և նրա պատկերի դեմ: Նրանց միակ հույսը հավիտենական կյանքի համար հաստատուն մնալն է: Թեև նրանց կյանքը վտանգված է, այնուամենայնիվ նրանք պետք է ամուր բռնեն ճշմարտությունը»: Երրորդ հրեշտակն իր պատգամն ավարտում է այս խոսքերով. «Այստեղ է սրբերի համբերությունը. այստեղ են նրանք, որ պահում են Աստծո պատվիրանները և Հիսուսի հավատքը»: Երբ նա կրկնում էր այս խոսքերը, մատնացույց էր անում երկնային Սրբարանը: Բոլոր նրանց միտքը, ովքեր ընդունում են այս պատգամը, ուղղվում է դեպի Ամենասուրբ տեղը, որտեղ Հիսուս կանգնած է տապանակի առաջ՝ կատարելով Իր վերջին բարեխոսությունը բոլոր նրանց համար, որոնց հանդեպ ողորմությունը դեռևս հապաղում է, և նրանց համար, ովքեր անգիտությամբ խախտել են Աստծո օրենքը: Այս քավությունը կատարվում է թե՛ արդար մեղյալների, թե՛ արդար ողջերի համար: Հիսուսը քավություն է գործում նրանց համար, ովքեր մեռել են՝ չընդունելով Աստծո պատվիրանների լույսը, ովքեր մեղանչել են անգիտությամբ»:

«Այն բանից հետո, երբ Հիսուսը բացեց Ամենասուրբի դուռը, երևաց շաբաթի լույսը, և Աստծո ժողովուրդը պետք է փորձվեր ու ապացուցվեր, ինչպես Աստված հին ժամանակներում փորձեց Իսրայելի որդիներին, տեսնելու համար, թե արդյոք նրանք կպահեին Իր օրենքը: Ես տեսա երրորդ հրեշտակին՝ դեպի վեր ցույց տալիս, հիասթափվածներին ցույց տալով ճանապարհը դեպի երկնային Սրբարանի Ամենասուրբը: Նրանք հավատքով հետևեցին Հիսուսին դեպի Ամենասուրբը: Նրանք դարձյալ գտան Հիսուսին, և ուրախությունն ու հույսը նորից բխեցին: Ես տեսա, որ

նրանք հետ էին նայում՝ վերաքննելով անցյալը՝ Հիսուսի երկրորդ գալստյան հռչակումից սկսած, իրենց անցած ճանապարհով մինչև 1844 թվականի ժամանակի անցնելը: Նրանք տեսնում են իրենց հիասթափության բացատրությունը, և ուրախությունն ու վստահությունը կրկին կենդանացնում են նրանց: Երրորդ հրեշտակը լուսավորել է անցյալը, ներկան և ապագան, և նրանք գիտեն, որ Աստված իսկապես առաջնորդել է իրենց Իր խորհրդավոր նախախնամությամբ:»

«Ինձ ներկայացվեց, որ մնացորդը Հիսուսին հետևեց դեպի Ամենասուրբ վայրը, և տեսավ տապանակը և քավության աթոռը, և հմայվեց նրանց փառքով: Հիսուսը բարձրացրեց տապանակի կափարիչը, և ահա՝ քարե տախտակները, որոնց վրա գրված էին տասը պատվիրանները: Նրանք հետևում են կենդանի պատգամներին, բայց դողալով հետ են քաշվում, երբ տեսնում են, որ չորրորդ պատվիրանը կենդանի է մնում տասը սուրբ պատվիրանների մեջ, մինչ նրա վրա ավելի պայծառ լույս է շողում, քան մյուս իննի վրա, և փառքի լուսապսակ է բոլորովին նրան շրջապատում: Նրանք այնտեղ ոչինչ չեն գտնում, որ իրենց տեղեկացնի, թե շաբաթը վերացված է կամ փոխված է շաբաթվա առաջին օրվա: Այն կարդացվում է այնպես, ինչպես հնչեց Աստծո բերանից՝ լեռան վրա հանդիսավոր և ահեղ վեհությամբ, մինչ կայծակները փայլատակում էին և որոտները դողդուլ, և ինչպես գրվեց Նրա իսկ սուրբ մատով քարե տախտակների վրա. «Վեց օր պիտի աշխատես և կատարես քո ամբողջ գործը, բայց յոթերորդ օրը քո Տեր Աստծու շաբաթն է: Նրանք զարմանում են՝ տեսնելով, թե ինչպիսի խնամքով են պահպանված տասը պատվիրանները: Նրանք տեսնում են, որ դրանք դրված են Եհովայի անմիջական մոտ, Նրա սրբությամբ հովանավորված և պահպանված: Նրանք տեսնում են, որ իրենք ոտնակոխ են արել Տասնաբանյակի չորրորդ պատվիրանը և պահել են մի օր, որ փոխանցվել է հեթանոսների և պապականների կողմից, Եհովայի կողմից սրբազործված օրվա փոխարեն: Նրանք խոնարհվում են Աստծո առաջ և սգում իրենց անցյալ հանցանքների համար:»

«Ես տեսա, թե ինչպես խունկը բուրվառի մեջ ծխում էր, մինչ Հիսուսն իրենց խոստովանություններն ու աղոթքները մատուցում էր Իր Հորը: Եվ երբ այն վեր էր բարձրանում, պայծառ լույս հանգչում էր Հիսուսի վրա և քավության աթոռի վրա. և այն լրջամիտ, աղոթող մարդիկ, որ վշտացած էին, որովհետև իրենց գտել էին Աստծո օրենքի հանցավորներ, օրհնվեցին, և նրանց դեմքերը լուսավորվեցին հույսով ու ուրախությամբ: Նրանք միացան երրորդ հրեշտակի գործին, բարձրացրին իրենց ձայները և հռչակեցին այդ հանդիսավոր նախազգուշացումը: Սակայն սկզբում քչերն ընդունեցին լուրը, բայց նրանք եռանդով շարունակեցին հռչակել նախազգուշացումը: Այնուհետև ես տեսա, որ շատերն ընդունեցին երրորդ հրեշտակի լուրը և միացրին իրենց ձայները նրանց հետ, ովքեր սկզբում էին հռչակել նախազգուշացումը, և նրանք բարձրացրին Աստծուն ու մեծարեցին Նրան՝ պահելով Նրա սրբազործված Հանգստյան օրը:»

«Երրորդ պատգամն ընդունած շատերը փորձառություն չէին ունեցել նախորդ երկու պատգամների մեջ: Մատանան սա հասկանում էր, և նրա չար աչքը նրանց վրա էր՝ նրանց կործանելու համար, բայց երրորդ հրեշտակը նրանց մատնացույց էր անում դեպի Սրբությունների Սուրբը, իսկ նրանք, ովքեր փորձառություն էին ունեցել

նախկին պատգամներում, նրանց ցույց էին տալիս դեպի երկնային Սրբարան տանող ճանապարհը: Շատերը հրեշտակների պատգամների մեջ տեսան ճշմարտության կատարյալ շղթան և ուրախությամբ ընդունեցին այն: Նրանք ընդունեցին դրանք իրենց հաջորդական կարգով և հավատքով հետևեցին Հիսուսին դեպի երկնային Սրբարանը: Այս պատգամները ինձ ներկայացվեցին որպես մի խարիսխ՝ մարմինը հաստատուն պահելու համար: Եվ երբ անհատները ընդունում և հասկանում են դրանք, պահպանվում են Սատանայի բազմաթիվ մոլորություններից»:

«1844 թվականի մեծ հիասթափությունից հետո սատանան և նրա հրեշտակները մեծ զբաղվածությամբ որոգայթներ էին պատրաստում, որպեսզի խախտեն մարմնի հավատը: Նա ներգործում էր այն անձանց մտքերի վրա, որոնք անձնական փորձառություն ունեին այս բաներում: Նրանք խոնարհության արտաքինը ունեին: Նրանք փոխեցին առաջին և երկրորդ պատգամները և դրանց կատարմանը մատնանշեցին ապագան, մինչդեռ ուրիշները մատնանշում էին շատ հեռավոր անցյալը՝ հայտարարելով, թե դրանք այնտեղ արդեն կատարվել էին: Այս անձինք անփորձների մտքերը հեռացնում էին և խախտում նրանց հավատը: Ոմանք քննում էին Աստվածաշունչը՝ փորձելով իրենց համար հավատ կառուցել՝ անկախ մարմնից: Սատանան այս ամենի վրա ցնծում էր, որովհետև գիտեր, որ նրանց, ովքեր կտրվում էին խարիսխից, կարող էր ներգործել զանազան մոլորություններով և ուսմունքի քամիներով քշել այս ու այն կողմ: Շատերը, ովքեր առաջնորդել էին առաջին և երկրորդ պատգամներում, ուրացան դրանք, և բաժանում ու ցրում էր ողջ մարմնի մեջ: Ապա ես տեսա Վմ. Միլլերին: Նա շփոթված էր երևում և խոնարհված էր վշտից ու նեղությունից իր ժողովրդի համար: Նա տեսնում էր, որ այն խումբը, որը 1844-ին միավորված ու սիրով էր լցված, կորցնում էր իր սերը միմյանց հանդեպ և հակադրվում միմյանց: Նա տեսնում էր, որ նրանք ետ են ընկնում սառը, հետընկած վիճակի մեջ: Վիշտը մաշում էր նրա ուժերը: Ես տեսա, որ առաջատար մարդիկ հսկում էին Վմ. Միլլերին և վախենում էին, թե նա կընդունի երրորդ հրեշտակի պատգամը և Աստծու պատվիրանները: Եվ երբ նա հակվում էր դեպի երկնքից եկող լույսը, այդ մարդիկ որևէ ծրագիր էին դնում նրա միտքը նրանից հեռացնելու համար: Ես տեսա, որ մարդկային ազդեցություն էր գործադրվում՝ նրա միտքը խավարի մեջ պահելու և նրա ազդեցությունը նրանց մեջ պահպանելու համար: Վերջապես Վմ. Միլլերը բարձրացրեց իր ձայնը երկնքից եկող լույսի դեմ: Նա ձախողվեց նրանով, որ չընդունեց այն պատգամը, որը լիովին կբացատրեր իր հիասթափությունը և լույս ու փառք կսփռեր անցյալի վրա, ինչը կվերակենդանացներ նրա սպառված ուժերը, կպայծառացներ նրա հույսը և կառաջնորդեր նրան փառավորելու Աստծուն: Բայց նա հակվեց մարդկային իմաստությանը, ոչ թե աստվածայինին, և լինելով կոտրված իր Տիրոջ գործում կատարած ծանր աշխատանքից ու տարիքից, նա այնքան պատասխանատու չէր, որքան նրանք, ովքեր նրան հեռու պահեցին ճշմարտությունից: Նրանք են պատասխանատուները, և մեղքը նրանց վրա է հանգչում: Եթե Վմ. Միլլերը կարողանար տեսնել երրորդ պատգամի լույսը, շատ բաներ, որոնք նրան խավար և խորհրդավոր էին երևում, կբացատրվեին: Նրա եղբայրները այնպիսի խորը սեր և հոգատարություն էին դավանում նրա հանդեպ, որ նա կարծում էր, թե չի կարող

բաժանվել նրանցից: Նրա սիրտը կհակվեր դեպի ճշմարտությունը, բայց հետո նա նայում էր իր եղբայրներին: Նրանք ընդդիմանում էին դրան: Կարո՞ղ էր նա բաժանվել նրանցից, ովքեր նրա հետ կողք կողքի և ուս ուսի տված կանգնել էին Հիսուսի գալուստը հռչակելիս: Նա մտածում էր, որ նրանք, անշուշտ, իրեն մոլորության մեջ չէին տանի»:

«Աստված թույլ տվեց, որ նա ընկնի Սատանայի իշխանության տակ, և որ մահը տիրի նրա վրա: Նա թաքցրեց նրան գերեզմանի մեջ, հեռու նրանցից, ովքեր անընդհատ նրան հեռացնում էին Աստծուց: Մովսեսը սխալվեց հենց այն ժամանակ, երբ պատրաստվում էր մտնել Ավետյաց երկիրը: Նույնպես էս տեսա, որ Վմ. Միլլերը սխալվեց, երբ շուտով պիտի մտներ երկնային Քանանը՝ թույլ տալով, որ իր ազդեցությունը ուղղվի ճշմարտության դեմ: Ուրիշներն էին նրան դրան առաջնորդել: Ուրիշները պետք է դրա համար պատասխան տան: Բայց հրեշտակները հսկում են Աստծու այս ծառայի թանկագին փոշին, և նա դուրս պիտի գա վերջին փողի հնչյունի ժամանակ:»

«Ես տեսա մի խումբ, որ կանգնած էր լավ պահպանված և հաստատուն, և ոչ մի կերպ խրախույս չէր տա նրանց, ովքեր կխախտեին մարմնի հաստատված հավատը: Աստված նրանց նայում էր հավանությամբ: Ինձ ցույց տրվեցին երեք քայլեր՝ մեկը, երկուսը և երեքը՝ առաջին, երկրորդ և երրորդ հրեշտակների պատգամները: Հրեշտակն ասաց. Վա՛յ նրան, ով այս պատգամների մեջ մի քար կշարժեցնի կամ մի քորոց կշարժի: Այս պատգամների ճշմարիտ ըմբռնումը կենսական կարևորություն ունի: Հոգիների ճակատագիրը կախված է այն կերպից, որով դրանք ընդունվում են: Ես դարձյալ տարվեցի այս պատգամների միջով և տեսա, թե որքան թանկ էր Աստծու ժողովուրդը գնել իր փորձառությունը: Այն ձեռք էր բերվել շատ տառապանքների և ծանր պայքարի միջոցով: Քայլ առ քայլ Աստված նրանց առաջնորդել էր, մինչև նրանց կանգնեցրել էր ամուր, անշարժ հարթակի վրա: Այնուհետև էս տեսա առանձին անձանց, որոնք, հարթակին մոտենալով, նախքան նրա վրա ոտք դնելը, քննում էին հիմքը: Ոմանք ուրախությամբ իսկույն ոտք դրեցին նրա վրա: Մյուսները սկսեցին թերություններ գտնել հարթակի հիմքի դրման մեջ: Նրանք ցանկանում էին, որ բարելավումներ կատարվեին, և այն ժամանակ հարթակն ավելի կատարյալ կլիներ, իսկ ժողովուրդը՝ շատ ավելի երջանիկ: Ոմանք իջան հարթակից և զննեցին այն, ապա թերություն գտան նրա մեջ՝ հայտարարելով, թե այն սխալ է դրված: Ես տեսա, որ գրեթե բոլորը հաստատուն կանգնած էին հարթակի վրա և հորդորում էին նրանց, ովքեր իջել էին նրանից, դադարեցնել իրենց զանգասները, որովհետև Աստված էր գլխավոր շինարարը, և նրանք Նրա դեմ էին պայքարում: Նրանք պատմում էին Աստծու այն հրաշալի գործը, որն իրենց բերել էր դեպի հաստատուն հարթակը, և միաբանությամբ գրեթե բոլորը բարձրացրին իրենց աչքերը դեպի երկինք և բարձրաձայն փառավորեցին Աստծուն: Մա ազդեց այն մարդկանցից ոմանց վրա, ովքեր զանգատվել էին և լքել հարթակը, և նրանք կրկին խոնարհ հայացքով ոտք դրեցին նրա վրա»:

«Իմ ուշադրությունը կրկին ուղղվեց դեպի Քրիստոսի առաջին գալուստի հռչակումը: Հովհաննեսը ուղարկվել էր Եղիայի հոգով և զորությամբ՝ պատրաստելու Հիսուսի գալստյան ճանապարհը: Նրանք, ովքեր մերժեցին Հովհաննեսի վկայությունը, ոչ մի

օգուտ չստացան Հիսուսի ուսմունքներից: Նրա առաջին գալստյան հռչակման հանդեպ նրանց ընդդիմությունը նրանց դրեց այնպիսի վիճակի մեջ, որ նրանք չէին կարող հեշտությամբ ընդունել Նրա՝ Մեսիան լինելու ամենահզոր ապացույցը: Սատանան առաջնորդեց Հովհաննեսի լուրը մերժողներին, որ նրանք ավելի առաջ գնան՝ մերժեն Հիսուսին և խաչեն Նրան: Եվ այսպես վարվելով՝ նրանք իրենց դրեցին այնպիսի վիճակի մեջ, որ չէին կարող ընդունել Պենտեկոստեի օրը տրվող օրհնությունը, որը նրանց պիտի սովորեցներ դեպի երկնային Սրբաբան տանող ճանապարհը: Տաճարի վարագույրի պատովելը ցույց տվեց, որ հրեական զոհերն ու կարգադրություններն այլևս չէին ընդունվելու: Մեծ Զոհը մատուցվել էր և ընդունվել, և Սուրբ Հոգին, որ իջավ Պենտեկոստեի օրը, աշակերտների միտքը երկրային Սրբաբանից տեղափոխեց դեպի երկնայինը, ուր Հիսուսն Իր սեփական արյունով մտել էր և Իր աշակերտների վրա թափել էր Իր քավության բարիքները: Հրեաները թողնված էին լիակատար մոլորության և կատարյալ խավարի մեջ: Նրանք կորցրին ողջ այն լույսը, որ կարող էին ունենալ փրկության ծրագրի վերաբերյալ, և շարունակում էին ապավինել իրենց անօգուտ զոհերին ու ընծաներին: Նրանք չէին կարող օգտվել Սուրբ տեղում Քրիստոսի միջնորդությունից: Երկնային Սրբաբանը փոխարինել էր երկրայինին, սակայն նրանք ոչ մի գիտություն չունեին դեպի երկնայինը տանող ճանապարհի մասին»:

Շատերը սարսափով են նայում այն ընթացքին, որով հրեաները վարվեցին Հիսուսի նկատմամբ՝ մերժելով և խաչելով Նրան: Եվ երբ նրանք կարդում են Նրա ամոթալի բռնության պատմությունը, կարծում են, թե սիրում են Քրիստոսին և չէին ուրանալու Նրան, ինչպես Պետրոսը, կամ չէին խաչի հանձնելու Նրան, ինչպես հրեաները: Բայց Աստված, որ ականատես է եղել Իր Որդու հանդեպ նրանց հայտարարած համակրանքին, փորձել է նրանց և փորձության է ենթարկել այն սերը, որ նրանք դավանում էին Հիսուսի հանդեպ:

«Ամբողջ երկինքն ամենախոր հետաքրքրությամբ դիտում էր լուրի ընդունումը: Բայց շատերը, որ դավանում էին, թե սիրում են Հիսուսին, և արցունքներ էին թափում, երբ կարդում էին խաչի պատմությունը, լուրը ուրախությամբ ընդունելու փոխարեն բորբոքվում էին զայրությամբ, ծաղրում էին Հիսուսի գալստյան բարի լուրը և հայտարարում, թե դա մոլորություն է: Նրանք չէին կամենում հաղորդակցություն ունենալ նրանց հետ, ովքեր սիրում էին Նրա երևալը, այլ ասում էին նրանց և վտարում էին եկեղեցիներից: Նրանք, ովքեր մերժեցին առաջին լուրը, չէին կարող օգուտ ստանալ երկրորդից, և չստացան օգուտ նաև կեսգիշերյան աղաղակից, որը պետք է պատրաստեր նրանց, որպեսզի հավատքով Հիսուսի հետ մտնեն երկնային Սրբաբանի Սրբությունների Սուրբը: Եվ մերժելով նախորդ երկու լուրերը՝ նրանք չեն կարող տեսնել ոչ մի լույս երրորդ հրեշտակի լուրում, որը ցույց է տալիս ճանապարհը դեպի Սրբությունների Սուրբը: Ես տեսա, որ անվանական եկեղեցիները, ինչպես հրեաները խաչեցին Հիսուսին, խաչել էին այս լուրերը, և ուստի նրանք ոչ մի գիտություն չունեն երկնքում տեղի ունեցած շարժման մասին, ոչ էլ՝ Սրբությունների Սուրբը տանող ճանապարհի մասին, և չեն կարող օգուտ ստանալ այնտեղ Հիսուսի միջնորդությունից: Ինչպես հրեաները, որոնք մատուցում էին իրենց անօգուտ զոհերը, նրանք էլ իրենց անօգուտ աղոթքներն են բարձրացնում դեպի այն բաժանմունքը, որը Հիսուսը թողել է, և սատանան, հաճույք գտնելով

Քրիստոսի դավանյալ հետևորդների խաբեության մեջ, նրանց ամրապնդում է իր որոգայթում, ընդունում է կրոնական կերպարանք և այս դավանյալ քրիստոնյաների միտքը դեպի իրեն է առաջնորդում, ու գործում է իր գործությամբ, իր նշաններով և սուտ հրաշքներով: Ոմանց նա խաբում է մեկ կերպ, իսկ ոմանց՝ այլ կերպ: Նա տարբեր մոլորություններ է պատրաստել՝ տարբեր մտքերի վրա ներգործելու համար: Ոմանք սարսափով են նայում մի մոլորության վրա, մինչդեռ պատրաստակամությամբ ընդունում են մեկ ուրիշը: Սատանան ոմանց խաբում է հոգեհարազատության միջոցով: Նա գալիս է նաև որպես լույսի հրեշտակ և իր ազդեցությունն է տարածում երկրի վրա: Ես ամենուրեք կեղծ վերաբրժնացումներ տեսա: Եկեղեցիները ցնծության մեջ էին և կարծում էին, թե Աստված հրաշալիորեն գործում էր իրենց համար, մինչդեռ դա ուրիշ ոգի էր: Դա կմարի և աշխարհն ու եկեղեցին կթողնի ավելի վատ վիճակում, քան առաջ էին»:

«Ես տեսա, որ Աստված անկեղծ զավակներ ուներ անվանական աղվենտիստների և ընկած եկեղեցիների մեջ, և մինչև պատուհասների թափվելը, սպասավորներ ու ժողովուրդ դեռ պիտի կանչվեն այս եկեղեցիներից դուրս, և նրանք ուրախությամբ պիտի ընդունեն ճշմարտությունը: Սատանան գիտի այս, և երբորդ հրեշտակի բարձր աղաղակից առաջ նա այս կրոնական մարմիններում հուզում է բարձրացնում, որպեսզի նրանք, ովքեր մերժել են ճշմարտությունը, կարծեն, թե Աստված իրենց հետ է: Նա հույս ունի խաբել անկեղծներին և նրանց մղել մտածելու, թե Աստված դեռևս գործում է եկեղեցիների համար: Բայց լույսը պիտի շողա, և բոլոր անկեղծները պիտի լքեն ընկած եկեղեցիները և կանգնեն մնացորդի կողմը»: Spiritual Gifts, volume 1, 151–172.

Այս հատվածը պարունակում է այնքան շատ կարևոր ճշմարտություններ, սակայն ես այս հատվածը գործածում եմ՝ մեկուսացնելու Միլլերական պատմության պատգամների որոշ հատկանիշներ, որպեսզի հասկանանք, թե դրանք ինչպես են նախատիպավորում մեր պատմությունը: Հայտնություն տասնչորսի երեք հրեշտակներից յուրաքանչյուրն իր ձեռքում մի պատգամ ունի: Երկրորդ և երրորդ հրեշտակները ներկայացվում են որպես իրենց պատգամով իջնելիս իրենց հետ ունենալով «մագաղաթ»: Յուրաքանչյուր հրեշտակ ներկայացնում է մի պատգամ, և յուրաքանչյուր պատգամի գալուստը առաջացնում է մի ազդեցություն:

Մենք կշարունակենք այս թեման հաջորդ հոդվածում: